

286 GENSYN

Alvorligt

Hvor blev den Blomst, som fyld - te din Sans med lif - lig Duft? Det

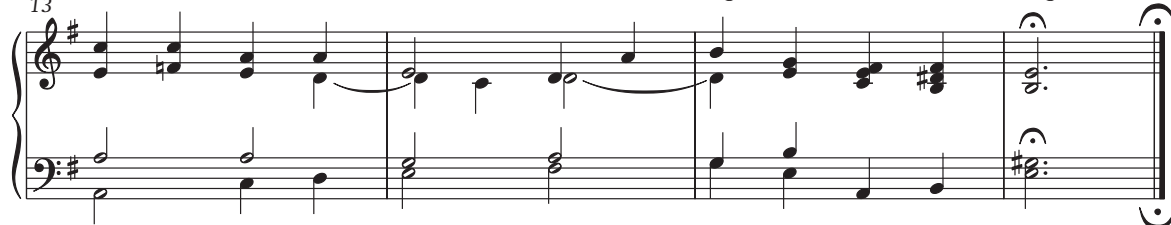
5 Sol - skin, som for - gyld - te den som - mer - var - me Luft? Hvor

9 blev de grøn - ne Kro - ner, der ud i Vaa - ren sprang ved

13 for - aars - fri - ske To - ner af Fug - le - ko - rets Sang?

1. Hvor blev den Blomst, som fyldte
din Sans med liflig Duft?
Det Solskin, som forgyldte
den sommervarme Luft?
Hvor blev de grønne Kroner,
der ud i Vaaren sprang
ved foraafriske Toner
af Fuglekorets Sang?	3. O, kast dit Blik tilbage,
og se hvad selv du var!
Hvor er de svundne Dage,
med hver en Frugt de bar?
Hvor er vel Haabets Kerte
og Kærlighedens Krans?
Hvor er dit glade Hjerter
og hvor dit Øjes Glans?	5. Der skal til eet vi samle,
hvad stykkevis gik tabt;
der vaagner alt det gamle
og staar forynget skabt:
den Sjæl, som her du kaared',
det Maal, du stræbte til,
den Drøm, som her dig daared',
dig hisset vinke vil.
2. Og Dyrets Liv, der dækkes
som af en dunkel Sky,
skal ej det genopvækkes,
naar Livets Taager fly?
Den Hund, som trofast døde
af Sorg paa Herrens Grav,
skal aldrig ham den møde,
til hvem den hen sig gav?	4. Een Gang maa alt erfares
og leves om igen,
etsteds maa dog bevares
hvad Tiden tæred hen;
ej blot hvert Glimt vi skue
af Aandens indre Lyn,
men hver en jordisk Lue
og hvert et jordisk Syn.	6. Den Trøst er dog den sidste!
Den Tro bestaar til sidst:
hvad her vi maatte miste,
vi faar tilbage hist.
Til Undergang ej skabtes
endog det mindste Frø:
det var kun Skal, hvad tabtes:
Livskærnen kan ej dø.

Frederik Paludan-Müller